

அம்பையின் கைலாசம் சிறுகதை:

பெண்ணுடல் மீதான கருத்தியலும் எதிர்ப்பு அரசியலும்

சந்துஷ்

உடல் உணரப்படக் கூடியது. எனவே அதன் மீதான புனைவுகளும் சாத்தியம். உடல் ஒரு புனைவு. உடலோடு தொடர்புற்ற 'புணர்தல்', 'உறவு கொள்ளல்', 'கலவி செய்தல்' என்பனவும் புனைவுகளின் அடிப்படையில் உணரப்படுவன. உடலுறவு எமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வடிவமைப்புகளினூடாக ஒரு புனைவாகவே அணுகப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

"ஏரியினடியே ஓர் உடல், சேதிகள் எதுவும் சொல்லாத உடல், அத்தனை ரகசியங்களையும் தன்னுள் உறைய வைத்த உடல்" எனக் கதையில் சொல்லப்படுவது இறந்த உடலுக்கு மட்டும் பொருந்தவில்லை. புனைவுகளை உள்வாங்கி, புனைவுகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட சூழலில் உயிருடன் இயங்கும் உடல்களும் தன்னுள் உறைந்திருக்கும் இரகசியங்களைச் சொல்வதில்லை. ஏற்கனவே கட்டமைக்கப்பட்ட புனைவுகள் அவற்றைத் தமக்கேற்றவாறு உணர்கின்றன. வெளியிடுகின்றன. மொழிபெயர்க்கின்றன.

ஒரு தனிமனிதருக்கு ஒரே ஒரு அடையாளம் (identity) மட்டுமே இருப்பதில்லை. ஒருவருக்கு ஒரே நேரத்தில் பால், இனம், சாதி, பிரதேசம், குறிப்பிட்ட நாட்டின் பிரஜை, வர்க்கம், தலைமுறை, அகதி எனப் பல அடையாளங்கள் இருக்கும். ஒரு பெண் தன் அடையாளத்தை வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெவ்வேறாக உணர முடிந்தாலும் பெண்ணின் உடல் என்ற தனி அடையாளம் உறவு, இச்சை, மோகம் பற்றிய கதையாடல்களில் மறுக்கப்பட்டு, மறைக்கப்பட்டு ஒரு

கருவி(tool)யாக மாத்திரம் கருதப்பட்டு வந்திருப்பதனால் ஏனைய அடையாளங்களினால் வித்தியாசப்பட்டாலும் பெண்ணின் உடல் என்பது ஒரு நுண்தளத்தில் பொதுவான கூறுகளை - அடக்குமுறையை எதிர்கொள்ளல் - அதற்கு எதிராக இயங்குதல் என்பவற்றில் கொண்டிருக்கிறதா என்பது ஒரு கேள்வி.

மனிதர்கள் தாமே பின்னிக் கொண்ட வலைகளில் சிக்கி ஒரு வாழ்வியலை வடிவமைத்துக் கொள்கின்றனர். இந்த வலைகளுக்கு கலாச்சாரங்கள், சம்பிரதாயங்கள் என்ற பெயர்களும் உண்டு. இந்தக் கலாச்சாரங்களும் சம்பிரதாயங்களும் உண்மையில் மனிதர்கள் அவற்றிற்குக் கொடுக்கும் அர்த்தங்களே. கலாச்சாரங்களுக்கான அரசியல் வேர்களையும் அரசியலுக்கான கலாச்சார வேர்களையும் பற்றிய விரிவான தேடலினூடாக இவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அம்பையின் கதைமாந்தர்கள் உலவும் படித்த படித்துக் கொண்டிருக்கும் உயர் மத்தியதர வர்க்க (பெரும்பாலும் மேல்சாதி) சூழலில் மதங்கள், கலாச்சாரங்கள் என்பன பெண்ணுடலுக்குக் கொடுக்கும் அர்த்தங்களுக்கெதிரான அர்த்தத்தை பெண்ணுடலின் மொழியினூடாக வெளியிடுவது அம்பையின் கதைகளின் சிறப்பம்சமாகும்.

"என் அல்குல் எனக்கே புரிபடாத ஒன்றாகத்தான் இருந்தது. அதன் ஐதுமயிர்பற்றியோ, இதழ்கள் பற்றியோ எந்தத் தியானமும் இல்லை. ஏதோ பாவத்தைச் சமப்பதுபோல் உடலைச் சமந்தோம் என்னைப்

“ உடல் அப்போது ஒரு பிரம்மாண்டம்.

அதன் ஒவ்வொரு துளையும், ஒவ்வொரு மேடும், ஒவ்வொரு இடுக்கும், ஒவ்வொரு நெளிவும் ஒரு விடுபடும் ரகசியம்.

உடலே உலகாய் விச்வரூபம் எடுத்த காலமது.

அதன் ஒரு சிறு இழைதான் கைலாசம்.

”

போன்றவர்கள். உடல் ஒரு குரிசு. கற்றுக் கொடுக்கப் பட்டது அதுதான்...” என்று கற்பிக்கப்படும் அர்த்தங்களையும்,

“ஒரு இயற்கைக் காட்சியாக பரிணமித்தது என் உடல். அதன் மேடுகள் மலையாகவும், அதன் ஆழங்கள் பள்ளத்தாக்குகளாகவும், அதன் அந்தரங்கங்கள் சலசலக்கும் நீரோடையாகவும் மாறின. அவன் உடலும் அதே இயற்கைக் காட்சியின் வேறு ரூபங்களாகப் பட்டது” என்று அவற்றிற்கெதிரான அர்த்தங்கள் உணரப்படுவதும் கதையின் போக்கில் சொல்லப் படுகிறது.

பெண்ணின் சுயத்தின்மீது ஆண் கருத்தியல் தொடுக்கும் போரில், பெண்ணின் உடலை பெரும் பாலான சந்தர்ப்பங்களில் அதற்கான களமாக இருந்து வருகிறது. பெண்ணின் உடலை உட்கொள்ளும், ஆக்கிரமிக்கப்படும் ஒன்றாகவே உடலுறவின் அர்த்தங்கள் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன (பெரும்பாலும்). உடலுறவு சமன் பெண்ணின் உடலை ஆண் நுகர்தல் என்பது பொதுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ள நடைமுறை. இதிலிருந்து பெண் தன்னுடலை மீட்டல் என்பது இந்த அர்த்தங்களுக்கு எதிரான அர்த்தங்களை உணரும் ஆக்கிரமிப்புக்கெதிரான விடுதலை அரசியலே.

பாலுறவையும் பாலுறுப்புக்களையும் குறிப்பிடும்

கதைகள் அனைத்தும் ‘பாலியல் கதைகள்’ என்ற வகையறைக்குள் அடக்கப்படுகின்றன. இதுவரை கற்பிக்கப்பட்டு வரும் அதிகாரத்தைக் காப்பாற்றும் பாலியலுக்கு எதிரான கதைகளையும் இப்படிச் சலபமாக முத்திரை குத்திவிட்டு, அவை கூற முற்படும் அர்த்தங்களைப் புரிய மறுப்பது என்பது இதுவரை சொல்லப் பட்ட கற்பிதங்களுக்கு பழகிப்போன சனைகெட்ட தனத்தின் வெளிப்பாடுகள்தான்.

‘உயிர்நிழலில்’ இக் கதைக்குக் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவம் அதன் ஆக்கிரமிப்புக் கருத்தியலுக்கெதிரான அரசியலினாலும் என நினைக்கிறேன்.

அம்பையின் கதை மாந்தர் உலவும் உலகிற்கேற்ப பாலியல்பற்றிய வேட்கைகளும் அவாக்களும் ஆழ்மனதில் படிவுகளாக வெவ்வேறு விம்பங்களாக உருமாறி நனவிலி மனத்தின் வெளிப்பாடுகளாவதை அழகாக குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

பாலியல் என்பது மனித மனத்துக்குள் அடக்கப்படும் (repress) உணர்வுகளா என்பது ஒரு கேள்வி. அதை நவீன சூழலில் அதிகாரத்தை உற்பத்தி செய்ய பயன்படுத்தப்படும் கருவி என்ற மைக்கல் பூக்கோவின் கருத்துடன் அணுகுவதன்மூலம் மையங்களினால் அடக்கப்படும் ‘மற்றைய’ உணர்வுகளின் ‘இருப்பை’ப் புரிந்துகொள்ள முடியுமென நினைக்கிறேன்.

வடு வடு வடு

‘வடு’ என்னும் மாதச் செய்தி இதழ் பிரான்சில் இருந்து 2007ம் ஜூன் மாதம் தொடக்கம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இது பிரான்ஸ் தலித் சமூக மேம்பாட்டு முன்னணியின் சார்பில் வெளிவருகின்றது. ‘வடு’ வின் முதலாவது இதழில் ‘வடு’ வின் இலக்கு குறித்து இப்படியாகச் சொல்கிறது அதன் ஆசிரியர் தலையாங்கம்.

“.....

ஆணையிறவுக்கப்பால் எல்லோரும் ஒன்றுதான் எனும் மாபெரும் வரலாற்றுப் பொய் புலம்பெயர்ந்த மண்ணில் இன்று அம்பலமாகியிருக்கின்றது. தஞ்சமடைந்த நாடுகளுக்குக்கூட சாதியை விமானமேற்றி இறக்குமதி செய்து உலகசாதனை படைத்திருப்பவன் யாழ்ப்பாணத் தமிழன். உயர்குல வேளாள மணமக்களுக்கு அந்தஸ்து மாறாத சோடிகளைத் தேடி பத்திரிகைகளில் ஏலம் விடுகின்ற கேவலங்களே அருவருப்பானது.

அந்த வகையில் தமிழ்ச் சமூகம் கொண்டுள்ள சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளை இலங்கையில் நடக்கும் சாதிக் கொடுமைகளை புகலிடத்தில் தொடரும் சாதி காப்பாற்றுவதற்கான திட்டமிட்ட முனைப்புகளை பகிரங்கப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை இன்னுமின்னும் நாம் பின்போட முடியாது.

என்ன இது சாதிப்பிரச்சினைக்காக ஒரு பத்திரிகையா? ஆம். இது சாதிப்பிரச்சினைக்கான பத்திரிகையேதான்.

ஆண்டாண்டு காலமாக ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகி வரும் தலித் மக்களின் உணர்வுகளை, நெஞ்சுநிறை வடுக்களை, எதிர்காலம் குறித்த கரிசனைகளை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு எத்தனிப்பாகவே இந்த வடு பிரசுரமாகின்றது.”

தொடர்புகளிற்கு:

A. Thevathanan
4 Place Roger Salengro
95140 Garges Les Gonesse
France.

நன்கொடை: 1 யூரோ
வருட சந்தா: 15 யூரோக்கள்